

(234. 1.)

GELEIDENDE BRIEF.

Aan
Den Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal.

's GRAVENHAGE, 4 Februari 1908.

Ter voldoening aan het verzoek der Kamer, mij kenbaar gemaakt bij Uw schrijven van 18 December jl., n°. 115, heb ik de eer, hierbij aan U Hoogedelgestrengte te doen toekomen een tweetal nota's, bevattende inlichtingen op de mij, bij Uw hiervoren aangehaald schrijven, toegezonden en thans weder hiernevens gevoegde adressen van den milicien A. VAN WIJK en den luitenant-kolonel G. P. A. G. H. RÖMER.

De Minister van Oorlog,
VAN RAPPARD.

(234 2.)

NOTA VAN INLICHTINGEN.

Zoals door adressant is aangevoerd, werd in 1905 tijdens zijn verblijf onder de wapenen voor herhalingsoefeningen aan zijn

gezin eene vergoeding uitgekeerd van f 1 per dag en is afge-
wezen het verzoek om dergelijke vergoeding gedurende zijn
verblijf onder de wapenen voor herhalingsoefeningen in 1907.

De Commissie voor de Verzoekschriften meent, luidens haar
Verslag, dat bij zoo uiteenlopende beslissingen van het aanleggen
van een vasten maatstaf geen sprake kan zijn.

Het komt den ondergeteekende voor, dat bij dit laatste aan
misverstand moet worden gedacht, aangezien het aanleggen van
een vasten maatstaf slechts dan op verschillende tijdstippen tot
gelijke uitkomsten kan leiden, als intusschen de te beoordeelen
zaak geen wijziging heeft ondergaan. Is zij wèl veranderd, dan
moet ook uiteenlopende uitkomst het gevolg zijn.

Veranderd nu bleken in 1907, vergeleken bij 1905, de huis-
houdelijke omstandigheden van adressant in meer dan één
opzicht.

Immers in 1905, toen adressant voor 27 dagen werd opge-
roepen, bedroeg de wekelijksche verdienste in zijn barbiersbedrijf
f 10. Van dit bedrag moest hij f 7 per week afstaan aan den
bediende, die hem tijdelijk verving en zeker niet meer zou ver-
dienen dan adressant zelf. Er bleef dus ten hoogste f 3 per
week over voor de achtergebleven echtgenoot, die bovendien in
een toestand verkeerde, waarin eenige te betalen hulp bij sommige
huiselijke bezigheden veelal onontbeerlijk is en die bijzondere
uitgaven binnenkort in uitzicht stelde.

In 1907 daarentegen, had adressant niet voor 27 dagen, doch
voor slechts 19 dagen onder de wapenen te komen; verkreeg
hij, in zijne woonplaats in garnizoen zijnde, nu en dan gelegen-
heid om in zijne zaak werkzaam te zijn, werd in zijn bedrijf
wekelijks niet f 10, doch f 15 verdiend; had hij niettemin aan
den hem tijdelijk vervangenden bediende eveneens slechts f 7
per week uit te keeren; bleef er dus, al zou te voren niets
bespaard zijn, voor de nu in gewonen toestand verkeerende
echtgenoot met haar 2-jarig kind niet ten hoogste f 3, doch
f 8 per week beschikbaar, ongerekend de persoonlijke bemoei-
ingen van adressant.

Was er derhalve in 1905 tot toekenning van vergoeding hier
ruimschoots aanleiding, onder de veelszins verbeterde omstan-
digheden van 1907 kon daarvan bij het aanleggen van den
wettelijken maatstaf geen sprake zijn, en werd de daartoe be-
trekkelijke aanvraag dan ook afgewezen.

's Gravenhage, 4 Februari 1908.

De Minister van Oorlog,
VAN RAPPARD.